

**U 30/2011 rd**

**Statsrådets skrivelse till Riksdagen om förslaget till  
Europaparlamentets och rådets förordning (den gemensamma fiskeripolitiken)**

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen 2011 till Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma fiskeripolitiken.  
översänds till Riksdagen Europeiska unionens kommissions förslag av den 13 juli

Helsingfors den 8 september 2011

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Fiskeriråd Markku Aro

JORD- OCH SKOGSBRUKSMINISTERIET

PROMEMORIA  
2.9.2011

EU/2011/1399

**FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING OM DEN  
GEMENSAMMA FISKERIPOLITIKEN****1 Bakgrund**

Europeiska kommissionen gav 13.7.2011 sitt förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma fiskeripolitiken (nedan grundförordning). Syftet med förslaget är att reformera den gemensamma fiskeripolitiken. Den gällande förordningen (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ska upphävas den 1 januari 2013 genom en ny förordning om den gemensamma fiskeripolitiken. Europaparlamentet och rådet antar förordningen enligt ett medbeslutandeförfarande.

Den gemensamma fiskeripolitiken och därmed också de marina biologiska resurserna omfattas av unionens exklusiva befogenhet. Fiskeripolitikens tillämpningsområde omfattar bevarande, förvaltning och utnyttjande av de marina biologiska resurserna samt när det gäller marknadsåtgärder och ekonomiska åtgärder till stöd för den gemensamma fiskeripolitikens mål, också limniska biologiska resurser och vattenbruk samt beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter.

Den gemensamma fiskeripolitiken bör säkra att fisket och vattenbruket bidrar till långsiktigt hållbara ekonomiska, sociala och miljömässiga villkor. Den bör också bidra till ökad produktivitet, skälig levnadsstandard för fiskesektorn, stabila marknader, tryggad livsmedelsförsörjning och skäliga konsumentpriser.

Grundförordningen ses över vart tionde år. Arbetet med att bereda reformen av förordningen inleddes år 2009 när kommissionen 21.4.2009 utgav den s.k. grönboken KOM(2009) 163 slutlig. I boken ingår en

bred analys om den gemensamma fiskeripolitikens framsteg och brister.

Enligt kommissionen beror bristerna och svagheter i den gällande politiken framför allt på för stor flottkapacitet jämfört med fiskeresurserna, kortsiktigt beslutsfattande, bristande ansvarskänsla hos aktörerna, vilket leder till dålig efterlevnad, samt i allmänhet på fiskeripolitikens oklara mål.

Jord- och skogsbruksministeriet lämnade 20.5.2009 till riksdagen en E-skrivelse om grönboken (E 61/2009 rd). Jord- och skogsbruksutskottet gav 9.6.2009 sitt utlåtande om skrivelsen (JsUU 15/2009 rd) till stora utskotten som levererade det till ministeriet 12.6.2009.

Finland har försökt påverka beredningen av förslaget utifrån riksdagens godkända riktlinjer. Jord- och skogsbruksministrarna (Anttila och Koskinen) har upprepade gånger träffat kommissarierna för havsfrågor och fiske (Borg ja Damanaki). Ytterligare har det förts diskussioner på olika nivåer med kommissionens tjänstemän som medverkar i beredningen av förslaget till förordning. Om frågan har också utbytts åsikter med vice ordföranden för Europaparlamentets fiskeriutskott (Haglund). För Finland viktiga synpunkter har presenterats för kommissionen såväl skriftligt som muntligt.

Under tiden april 2009—november 2010 ordnade kommissionen samråd kring reformen. Frågan diskuterades också i ministerrådet flera gånger. Kommissionen mottog över 1 700 skriftliga svar. Kommissionen har tagit stor hänsyn till de svar som inkommit under samråden, särskilt vad gäller att skapa miljövillkor som tillåter hållbarhet och konsolidering av målet med maximalt hållbart uttag, ett stärkt långsiktigt perspektiv, regionalisering och större delaktighet för aktörerna. Enligt kommissionen tar förslaget också hänsyn

till det småskaliga fiskets särskilda förutsättningar och vattenbrukets stora betydelse.

## 2 Förslagets mål och innehåll

### 2.1 Mål

Enligt motiveringarna till kommissionens förslag handlar de gemensamma målen om följande frågor inom den gemensamma fiskeripolitiken:

- att sätta upp mål om miljömässig, ekonomisk och social hållbarhet,
- att minska bortkastad fångst med målet att meddela förbud mot att kasta fångst överbord,
- att utnyttja fiskeresurser i EU på ett hållbart sätt genom att anpassa flottkapaciteten och fastställa fiskemöjligheterna inom gränserna för ett maximalt hållbart uttag,
- att förbättra fiskets lönsamhet och höja nivån för ekonomisk hållbarhet i fiskeriföretag,
- att bättre än tidigare integrera miljöfrågorna i fiskeripolitiken,
- att sluta betala offentliga stöd till objekt som inte bidrar till att målen för den gemensamma fiskeripolitiken uppnås,
- att minska den toppstyrda förvaltningen av fisket på unionsnivå som saknar flexibilitet och har problem med att anpassa sig till de lokala och regionala förhållandena,
- att skapa nya förutsättningar för utveckling av vattenbruket och
- att minska medlemsstaternas och aktörernas kostnader för lagstiftning och förvaltning.

Enligt kommissionen är det nödvändigt att se över målen för den gemensamma fiskeripolitiken. Ett bättre skydd av bl.a. de marina biologiska resurserna kräver fleråriga fiskeriförvaltningsplaner och ett stopp mot att kasta fångst överbord. Tillämpningen av åtgärderna för att bevara de marina biologiska resurserna regionaliseras utifrån ett havsområdesperspektiv. Intressentgruppernas delaktighet ska ökas och förenklas. Kunskapsbasen i den vetenskapliga rådgivningen ska utvecklas. I internationella sammanhang ska den ge-

mensamma fiskeripolitiken underbygga unionens riktlinjer för den externa politiken.

Huvudsyftet med förslaget är att säkra långsiktigt hållbara miljövillkor för fisket och vattenbruket och att dessa kan bidra till tryggad livsmedelsförsörjning. Målet för politiken måste enligt kommissionen gå ut på att de marina biologiska resurserna utnyttjas på så sätt att det är möjligt att resurserna senast år 2015 är återställda på en nivå som möjliggör ett maximalt hållbart uttag. Genom den gemensamma fiskeripolitiken bör det införas försiktighets- och ekosystemansatser i fiskeriförvaltningen.

Tillsammans med detta förslag har kommissionen godkänt ett meddelande om den gemensamma fiskeripolitiken, förslaget till förordning om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, ett meddelande om den gemensamma fiskeripolitikens externa dimension samt en rapport om vissa delar i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken.

Förslaget till förordning om marknadsordningen ingår i en separat U-skrivelse till riksdagen.

### 2.2 Tidsplan för behandling av förslaget

Kommissionen presenterade förslaget och därtill hörande handlingar på ministerrådets möte 19.7.2011. Alla medlemsländer framförde preliminära synpunkter.

Behandlingen av förslaget är planerad att inledas i rådets arbetsgrupp för intern fiskeripolitik 7.9.2011 och den första läsomgången är över senast 3.11.2011. I samband med detta sammanställer man medlemsländernas iakttagelser, farhågor, frågor och ändringsförslag. Polen, som innehar ordförandeskapet, tar upp förslaget på ministerrådets agenda eventuellt i november för att rådets slutsatser i frågan kan godkännas.

Behandlingen av förslaget inleds i Europaparlamentet på hösten, men utskottets rapport har inte utsetts än.

Efter Polen övertas ordförandeskapet av Danmark och Cypern. Än så länge har man inte närmare information om dessa länders

planer kring reformen av den gemensamma fiskeripolitiken.

Jord- och skogsbruksministeriet har avsikten att vid behov leverera kompletterande skrivelser till riksdagen under behandlingen av frågan.

### 2.3 Huvudsakligt innehåll

Kommissionen föreslår vissa stora ändringar i den gemensamma fiskeripolitiken samtidigt som vissa gamla politikinstrument ska hållas kvar eller genomgå endast smärre ändringar.

#### Allmänna bestämmelser

Långsiktiga hållbara miljövillkor är den gemensamma fiskeripolitikens allmänna mål för fiske och vattenbruk. Målet att uppnå ett maximalt hållbart uttag när det gäller i unionen utnyttjade fiskbestånd kan förbättra fiskbeståndens status avsevärt och leda till påfallande ekonomiska och sociala förbättringar.

Att eliminera oavsiktliga fångster, stoppa bruket att kasta fisk överbord och att minimera de negativa effekterna på marina ekosystem bidrar till målet om en god miljöstatus i havsmiljön, i linje med bestämmelserna i ramdirektivet om en marin strategi.

#### Tillträde till fiskevatten

Genom förslaget bekräftas principen och bestämmelserna om lika tillträdesrätt till fiskevatten. Kommissionen föreslår en förlängning till 2022 av de nuvarande begränsningarna av rätten att fiska inom tolv sjömil. Detta har vunnit brett bifall i medlemsländerna.

Finland och Sverige har tillåtit fiske på varandras territorialvatten i områden som ligger inom fyra (4) sjömil från baslinjerna. Tillträdesrätten till fiskevatten och -resurser, som länderna avtalat om för redan länge sen före EU-medlemskapet, ska fortsätta att gälla på samma sätt som hittills under åren 2013 - 2022 i enlighet med bilagan till förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken.

Bevarande av de marina biologiska resurserna

Fortsatta hållbara fiskemöjligheter är en grundläggande fråga för att målen för den gemensamma fiskeripolitiken ska kunna uppnås. Detta kan förverkligas genom fleråriga förvaltningsplaner för fiskbestånd. När det gäller dessa, har man för avsikt att införa fiskebaserade planer som omfattar flera fiskbestånd då dessa förekommer i samma fångst samtidigt. Därmed får man färre planer än bestånd, men målet är att arbeta fram och sätta i kraft förvaltningsplaner för alla viktiga fiskbestånd.

Under arbetet med att bereda förordningen har kommissionen starkt understrukt att man måste få slut på bruket att kasta fisk överbord och reducera oönskade fångster genom att utveckla selektiviteten och fiskemetoderna. Genom förslaget införs skyldigheten att landa alla fångster av vissa bestånd. I förslaget anges en tidsplan för genomförandet av detta.

I många typer av fiske är det vanligt att man kastar fisk överbord och andelen bortkastad fisk kan uppgå till 20–30 % av de fångster som man tar ombord på fartyget, ibland kan mängden också vara större. I vissa situationer är man enligt unionens lagstiftning tvungen att kasta fisk överbord. Det är inte tillåtet att hålla fångsten om den består av fisk under minimimåttet eller av fisk vars fartygs- eller landsspecifika kvot har nyttjats fullt ut. Fångsten får inte heller hållas om staten, under vilkets flagg fartyget seglar, inte har någon fångstkvalitet för det aktuella fiskbeståndet.

Det finns också andra orsaker. Icke kommersiella bifångster kastas överbord och fisk som man fångat under de första dagarna på en lång fisketur kan kastas bort om fångsterna blir större under resten av färden. Den senaste fångade fisken är av bättre kvalitet och bättre betalt på marknaden.

Förslaget innehåller också huvudprinciper för tekniska bevarandeåtgärder inom fisket.

När det gäller dessa och de fleråriga planerna föreslår kommissionen en politik som innebär att man frångår detaljerad lagstiftning. I fortsättningen måste EU-lagstiftningen innehålla grundelement som tillämpningsområdet, målen, tidsplaner och

utvärderingsindikatorer. Kommissionen föreslår en decentralisering som kan ge medlemsstaterna frihet att anta de bevarandeåtgärder och de tekniska åtgärder som de behöver för att kunna uppfylla målen med hjälp av ett antal bevaranderedskap. Detta ger enligt kommissionen möjlighet till flexibilitet på regional nivå och politiken förenklas.

Den rätt som varje medlemsstat för närvarande har att vidta objektiva bevarandeåtgärder inom tolv sjömil och åtgärder som bara gäller för fartyg som för medlemsstatens flagg finns kvar i förslaget. Åtgärderna ska då ligga i linje med målen för den gemensamma fiskeripolitiken och vara åtminstone lika stränga som åtgärderna i den gällande EU-lagstiftningen.

#### Tillträde till resurserna

Kommissionen föreslår införande av ett system med överlåtbara fiskenyttjanderätter. Enligt förslaget ska det införas ett obligatoriskt system med överlåtbara fiskenyttjanderätter (beträffande de fiskemöjligheter som avser reglerade bestånd) från och med 2014. Systemet gäller för alla fartyg, utom fartyg på mindre än tolv meter med passiva redskap. Medlemsstaterna får själva fatta beslut huruvida de tillämpar systemet i större omfattning än det här.

Ett system med överlåtbara fiskenyttjanderätter ska inrättas senast 31.12.2013. Medlemsstaterna får reglera och t.ex. införa avgifter för nyttjanderätterna. I princip ska rätterna tilldelas innehavare av överlåtbara fiskenyttjanderätter för minst 15 år i sänder. Dessa får köpa eller sälja rätter sinsemellan.

För att bevara en relativ stabilitet kan möjligheten att överlåta dessa nyttjanderätter begränsas till fartyg som för samma flagg. Medlemsstaterna får dock tillåta överlåtelse av överlåtbara fiskenyttjanderätter till och från andra medlemsstater.

Förslaget bygger på vissa medlemsländernas erfarenheter av överlåtbara fiskenyttjanderätter. Kapaciteten för fiskeflottorna har bättre och effektivare än tidigare anpassats efter mängden fiskemöjligheter, m.a.o. problemet med överkapacitet har minskat eller övervunnits totalt. Kommissionen anser att det ska utfärdas bestämmelser om att arran-

gementet som ovan beskrivits i stora drag, ska bli obligatoriskt.

Det av kommissionen föreslagna systemet för tilldelning av individuella fiskemöjligheter som medlemsländerna har att utnyttja, ska också gälla för sådana marina biologiska resurser för vilka det inte har fastställts några fiskemöjligheter. I förslagets motivering finns dock inte någon beskrivning av denna fråga.

#### Förvaltning av fiskekapaciteten

Medlemsländernas allmänna skyldighet att anpassa fiskeflottans kapacitet efter fiskemöjligheterna ändras inte. Fiskekapacitetstaket fastställs per medlemsstat (volym och maskineffekt). Enligt kommissionen leder de överlåtbara fiskenyttjanderätterna till en snabbare minskning av fiskeflottans kapacitet. Bestämmelserna om minskning av flottkapaciteten måste finnas kvar under den period då det fortfarande är möjligt att ta fartyg ur bruk med hjälp av offentligt stöd eftersom flottkapaciteten i vissa medlemsländer fortsatt överskrider sina fiskekapacitetstak.

#### En vetenskaplig bas för fiskeriförvaltningen

En förutsättning för en välfungerande fiskeriförvaltning är att ha data som är tillförlitlig och komplett. I kommissionens förslag fastställs ett antal grundläggande regler och skyldigheter för medlemsstaterna vad gäller datainsamling, tillgängliggörande av data och tillträde till data för kommissionen. En bredare datainsamling för fiskeriförvaltningen innebär nya skyldigheter för medlemsstaterna, likaså det ökade samarbetet mellan medlemsstaterna i samma havsområde och kommissionen. Medlemsstaterna ska ha den kunskap och de personalresurser som en vetenskaplig, rådgivande process behöver.

#### Extern politik

Kommissionen vill integrera den externa politiken i den gemensamma fiskeripolitiken och delta aktivt i arbetet med att stärka den verksamhet som utförs av de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna och multilaterala internationella organisationer (FN, FAO)

när det gäller att förvalta och bevara fiskbestånd.

Kommissionens generaldirektorat för havsfrågor och fiske upprätthåller relationer med tredjeländer genom partneravtalen om hållbart fiske. Avtalen ska överensstämja med utvecklingspolitiska mål och vara inriktade på hållbar och öppen förvaltning av resurserna, övervakning, tillsyn och kontroll. Utnyttjandet av fiskeresurserna ska bygga på bra vetenskaplig rådgivning och endast inriktas på det resursöverskott som partnerlandet inte själv kan eller inte själv vill fiska efter.

#### Vattenbruk

Utveckling av vattenbruket kan stödjas med den gemensamma fiskeripolitikens metoder. De miljömässiga, ekonomiska och sociala aspekterna står i centrum. Vattenbruket bidrar till livsmedelsförsörjningen och skapar tillväxt och arbetstillfällen i kust- och landsbygdsområden. Senast år 2013 ska kommissionen ta fram unionens strategiska riktlinjer för vattenbrukets gemensamma prioriteringar och mål. Medlemsstaterna ska senast år 2014 arbeta fram fleråriga nationella strategiplaner för utveckling av vattenbruket. Målet med planerna är bland annat att förenkla tillståndssystemet och säkra tillträdet till fiskevatten.

Kommissionen anser att vattenbruket har sådana specifika egenskaper att det behövs ett särskilt organ för samråd med aktörerna på området och föreslår därför att det inrättas en ny rådgivande nämnd för vattenbruk.

#### Kontroll och tillsyn

Mot bakgrund av förbudet att kasta fisk överbord och att all fångst ska landas föreslår kommissionen att det också införs en kontroll- och tillsynsskyldighet. Alla fiske- och beredningsinsatser ska dokumenteras fullständigt för att man ska kunna följa upp att skyldigheten att landa all fångst uppfylls. Detta kräver ny utrustning på fartyg (videoövervakning) och att tillsynsmyndigheten kontrollerar övervakningsmaterialet. En del av kostnaderna för dessa åtgärder kunde åläggas aktörerna.

#### Förfarandebestämmelser

För utövande av den delegerade befogenheten föreslås att kommissionen ges rätt att anta delegerade akter. Detta gäller för tio artiklar.

Det föreslås att kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter för att närmare specificera

- särskilda fiskerirelaterade åtgärder som mildrar fiskeverksamhetens inverkan i särskilda bevarandeområden (artikel 12.2),

- bestämmelser om fiske efter fiskbestånd som berörs av landningsskyldigheten (artikel 15.1),

- bevarandeåtgärder för fiske som omfattas av fleråriga planer (artikel 20.1 och 20.2),

- de tekniska åtgärder som ingår i ett ramverk för tekniska åtgärder (artikel 24.1 och 24.2) och

- målen för precision av data som fiskeförvaltningen behöver och som samlas in enligt fleråriga program (artikel 37.6).

Kommissionen föreslår också att den ska ha befogenhet att

- omräkna medlemslänternas fiskekapacitetstak (artikel 35.3) och ändra definitionen av den obligatoriska informationen om fartygens egenskaper och verksamhet i registret över unionens fiskeflotta (artikel 36.4),

- ange nya regler för ny kontrollteknik och nya system för datahantering (artikel 47.2) och

- ändra de rådgivande nämndernas behörighetsområden (artikel 52.2) och sammansättning (artikel 54.4).

#### Subsidiaritets- och proportionalitetsprincip

Kommissionen konstaterade att bestämmelserna om bevarande av de marina biologiska resurserna omfattas av unionens exklusiva befogenhet och subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig på dessa.

Unionen och medlemsstaterna har delad befogenhet när det gäller förslagens bestämmelser om vattenbruk och om behovet av att anta strategiska unionsriktlinjer för gemensamma prioriteringar och mål när det gäller utvecklingen av vattenbruksverksamheten

### 3 Förslagets centrala konsekvenser

En närmare bedömning av reformen av den gemensamma fiskeripolitiken pågår som bäst. I detta skede kan man komma med allmänna synpunkter på konsekvenserna av förordningen.

Förslaget till förordning har skickats ut till intressentgrupperna och samarbetsparterna inom näringarna och förvaltningen genast när den finska versionen blev tillgänglig. Tidsfristen för utlåtandena löper ut 15.9.2011.

Jord- och skogsbruksministeriet kommer att informera riksdagen genom kompletterande skrivelser.

#### 3.1 Konsekvenser för näringarna och förvaltningen

Under samrådet kring kommissionens grönbok kom det klart fram att medlemsländerna godkänner flera av målen för reformen. Det är viktigt att ställa hållbara miljömässiga, ekonomiska och sociala mål. Regleringen av fisket efter ett hållbart maximalt uttag är lösningen för en bättre lönsamhet och fiskeriföretagens högre ekonomiska hållbarhet.

Det måste konstateras att unionens övriga politikområden (i synnerhet utrikes- och miljöpolitiken) har mer än tidigare inverkat på målen och innehållet för den gemensamma fiskeripolitiken.

Kommissionens riktlinje att minska medlemsländernas och aktörernas kostnader genom att slopa den detaljerade och småskaliga lagstiftningen och förvaltningen, fick brett bifall.

Om ovan nämnda mål uppnås, har de positiva effekter för näringarnas och förvaltningens verksamhet och därigenom för kostnaderna. Dessa aspekter kan dock bedömas först senare.

Enligt förslaget kommer tillträdet till fiskevatten inte att ändras. Det medför således inte några nya effekter för näringarnas eller förvaltningens verksamhet.

Att ta fram och tillämpa fleråriga planer bredare än i dag förbättrar det hållbara utnyttjandet av fiskbestånd. Det är oklart i vilken mån projekten kommer att öka medlems-

ländernas och näringarnas administrativa och ekonomiska kostnader.

Att stegvis minska oönskade fångster och utkast av fisk är en av reformens stora frågor. Förslagets innehåll och tidsplan för genomförande delar medlemsländernas åsikter. Senast från ingången av januari 2016 ska all fångst tas ombord och behållas ombord på fiskefartygen samt registreras och landas. Detta gäller allt som allt 36 olika fiskarter eller grupper av fiskarter.

Att följa detta åtagande ökar avsevärt näringarnas och förvaltningens skyldigheter. Stora mängder fångster som man i dag är tvungen att kasta överbord, kommer att behöva landas. Användningen av dessa fångster och tillsynen av det kräver nya system. Bedömningen av kostnaderna pågår.

Den 1 september 2009 avtalade Europeiska kommissionen och östersjöstaterna om en deklaration på ministermötet i Stockholm. Ett element i deklarationen är målet att Östersjön blir ett område där utkast av fisk är eliminerat. För att uppnå detta mål, har man inlett ett pilotprojekt (under Danmarks ledning), vilket har drivits framåt på generaldirektörmötena (projektet BALTFISH).

I förslaget till förordning föreslås att man inför ett system med överlåtbara fiskeutnyttjanderätter. Sett ur regional synvinkel väcker detta frågor om huruvida systemet behövs, för vilket ändamål och vilka är systemets fördelar. Detta system som enligt förslaget kommer att vara obligatoriskt, delar också medlemsländernas åsikter.

Finlands nationella kvoter för strömming, vassbuk och torsk borde tilldelas fiskeriföretag som nu fångar dessa fiskarter. Den nuvarande "gemensamma nyttan" som i princip har kunnat utnyttjas av alla människor, ska nu "privatiseras" och tilldelas fiskeriföretag för minst 15 års tid. Av aktörerna kunde tas ut avgifter för fiskeutnyttjanderätter. Aktörerna kunde åter köpa och sälja rätter sinsemellan. Medlemsstaterna ska få tillåta överlåtelse av fiskeutnyttjanderätter till och från andra medlemsstater.

#### 3.2 Ekonomiska konsekvenser

I detta nu finns det inte några färdiga bedömningar av förslagets ekonomiska conse-

kvenser. Bedömningarna kommer att ingå i de kompletterande skrivelserna.

### 3.3 Konsekvenser för lagstiftningen

Om systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter måste vara tillämpligt senast fiskeperioden 2014, ska den nationella lagstiftningen om systemets villkor och tillämpning sättas i kraft före det. Tiden för beredningen är relativt knapp och uppgiften i sig mycket krävande.

## 4 Rättsgrund

Förslagets rättsliga grund är artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionen funktions-sätt. Förslaget kommer att behandlas enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet, i rådet måste förslaget vinna majoritet.

## 5 Ålands befogenheter

Förslaget gäller hela Finland som EU-medlemsstat och således även landskapet Åland. Ålands landskapsregering har uppmanats komma med ett utlåtande om förslaget. Landskapsregeringen är också representerad i EU-17-sektionen.

## 6 Behandling på det nationella planet

### 6.1 7.1 Utlåtanden

Förslaget skickades 29.7.2011 för en bred remissomgång. Tidsfristen för utlåtandena löper ut 15.9.2011. Vid beredningen av Finlands ståndpunkt ska de berörda parternas svar tas stor hänsyn till.

### 6.2 Riksdagen och EU 17-sektionen

Riksdagen har inte behandlat frågan än. EU-17-sektionen behandlade EU-skrivelsen 2.9.2011. Jord- och skogsbruksministeriet lämnar kompletterande skrivelser till riksdagen efter behov.

## 7 Statsrådets förslag till Finlands preliminära ståndpunkt

Finland antar förslagets mål att reglera fisket på ett hållbart sätt och fastställa fiskemöjligheterna inom gränsen för ett maximalt hållbart uttag fram till år 2015, om möjligt, enligt åtagandena för toppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg.

Finland understöder förslaget om minskning av bortkastad fångst med målet att utkast överbord förbjuds.

I princip ser Finland också positivt till utarbetande och införande av fleråriga förvaltningsplaner.

Även förslaget om tillämpning av närhetsprincipen (regionalisering) när det gäller att utfärda närmare bestämmelser om förvaltningsplanerna får Finlands stöd.

Vidare understöder Finland förslaget om att ta fram nationella strategier för vattenbruket.

Sakinnehållet i förslaget till förordning vad gäller regionalisering, småskaligt kustfiske och vattenbruk ser dock ut att vara tämligen obetydligt. Finland har målet att det regionala betraktelsesättet kommer klarare fram i artiklarna och att frågorna kring kustfiske och vattenbruk görs mer konkreta genom att man tar hänsyn till kustfiskets och vattenbrukets behov, i synnerhet i det framtida förslaget till förordning om finansiering. Enligt Finlands åsikt ska systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter ännu diskuteras genomgående och i detalj. Speciellt ska man diskutera huruvida det är nödvändigt att systemet är obligatoriskt för vart och ett fiskeområde eftersom det föreslagna systemet inte ser ut att vara ändamålsenligt eller nyttigt för alla länder och fartyg.

Med tanke på subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen borde man också speciellt utreda redan i första fasen av behandlingen huruvida det är möjligt att ålägga ett medlemsland att tilldela fiskemöjligheterna för sådana marina fiskeresurser för vilka det inte har fastställts några fiskemöjligheter till fiskefartyg som seglar under medlemsstatens flagg, dvs. till innehavare av överlåtbara fiskenyttjanderätter som avses i förslaget.